

našoj zemlji na koncu sve izgubiti. Ali će zato njegovim padom zemlja puno dobiti. U tom Shakespeareovu dramskom uratku, mudrom, moćnom i vještom rečenicom ispisanom, tri sestre vještice opetuju i mantraju opominjuću i znakovitu rečenicu: "Lijepo je ružno, a ružno je lijepo." Ta rečenica, a kako kod Shakespearea ništa nije bez dubljeg i prenesenog značenja, daje nam za pravo zaključiti kako je i u Shakespeareovu vremenu bilo onih koji su se trudili lijepo ružnim učiniti, a ružno u lijepo pretvoriti. Drugim riječima istinu u laž pretvoriti, a laž istinom učiniti. Čega je u prošlosti bilo puno, i mnogo prije Shakespearea. Zar nas i povijest i Biblija (Stari, posebice Novi zavjet!) na to ne upozoravaju? Zar nas ne opominju da ne zaboravimo da se opetovanjem ružnoga i lažnoga (difamiranjem) znalo nevinoga osuditi i kazniti, a barabu (ili *fukaru* koja je kao krivokletnik ili lažni svjedok nekima uvijek od koristi!) osloboditi? Nastojanje lijepo i istinu isprljati i u ružno i laž pretvoriti povjesna je konstanta, upozoravajuća povijesna stalnost. Takva su nastojanja, kad bi na plodno tlo pala, znala uzrokovati kobne i tragične posljedice za ljude, narode i države. Zar u 20. stoljeću neki samozvani, samoproглаšeni "popravljači svijeta", revolucionari, samoljubivi avanturisti i herostrati, komunistički, fašistički i nacistički vođe i ideolozi nisu "slatkim i zavodljivim uhu dragim riječima i obmanjujućim parolama, danomice ih opetujući i mantrajući i ružno i laž u glavama milijuna u "lijepo i istinu" pretvarali? I na tim temeljima od milijuna ljudi opasnu i poslušnu revolucionarnu "crvenu i crnu" rušilačku i ubojitu, lako upotrebljivu i iskoristivu masu stvorili? A rezultat i posljedica njihovih neljudskih projekata i propalih projekata i ek-

za pravo, tko mu je dao to pravo, milijune ljudskih života žrtvovati zbog svoje crvene ili crne ideje? Jesu li to oni koji su i pakao spremni stvoriti da bi svoju ideju ozbiljili? I u našoj slobodnoj demokratskoj hrvatskoj zbilji, prije 26 godina utemeljenoj, od samog početka, od Uskrsa 1990. svjedoci smo kako to neki među nama (političari, novinari, pisci, redatelji, glumci, intelektualci!), koji se nikako ne mogu pomiriti s time da je ipak "Sava uzvodno potekla", silno trude sve hrvatskoj domoljubno difamirati. Silno se trude sve hrvatsko i domoljubno lijepo i istinito u ružno i lažno pretvoriti. Ta "čaša žuči" puna ružnog i lažnog, difamirajućeg, nije mogla mimoći ni hrvatskog ministra Hasanbegovića. Imponira da se ministar s tim zna lako, mrimo i uljudeno nositi. Niti bježi, niti posustaje. Ide dalje jer izgleda da "ima nješto što ga naprijed kreće", kako napisao hrvatski ban i književnik Ivan Mažuranić. A to nešto zbog čega niti bježi niti posustaje već se s time nosi lako, mimo i uljudeno može se prepoznati u njegovim riječima iz intervjua "odgovoran sam parlamentu i hrvatskom narodu". Na nastojanja onih koji se nikako ne mogu pomiriti s hrvatskom zbiljom, sa zbiljom da je ipak "Sava uzvodno potekla na njihovo nastojanje da sve hrvatsko lijepo i istinito u ružno i lažno pretvore, uporno treba odgovarati stalnim opetovanjem hrvatskog lijepog i istinitog. A toga je puno. I onda nema straha da će "pioniri maleni" i svi njihovi kondotjeri hrvatsko lijepo i istinito ikada ružnim i lažnim učiniti. Oni će se i dalje s time morati mučiti, a mi ćemo sve hrvatsko lijepo i istinito i dalje, i još i više, braniti i voljeti.

Stipan BOBAN, Split

JEKA JEKA JEKA

Boričevac, 21. godinu poslije

Uskoro, to jest 2. kolovoza bit će sedamdeset peta godišnjica od uništenja Boričevca, ali i dvadeset prva godišnjica kako je oslobođen u pobjedničkoj Oluji. Ovo važno kroz povijest naselje u istočnoj Lici, a koje postoji u kontinuitetu iz predturskoga doba, tri put je potpuno uništavano padajući u ruke Turcima, ali je uvijek je i pod njima i u austro-ugarskoj Carevini obnavljano i bilo važno administrativno i vojno središte Like. Kad se rekapitulira učinjeno u proteklih dvadeset i jednu godinu rezultati su porazni i jedva zamjetni. Teškom mukom i uz skupljanje potpisa diljem Hrvatske samih Boričevljana i stanovnika Hrvatske uspjelo se je izboriti obnovu boričevačke crkve od Ministarstva kulture, i to uz mnoge donatore, od kojih ističemo Hrvatske šume koje su donirale građu i. Boričevljanina Josipa Pavičića koji je donirao sredstva za limeni krov crkve. Sama boričevačka udruga svojim mnogobrojnim aktivnostima uspjela je izboriti obnovu gruntovnih knjiga, a koja je započela na području katastarske općine Boričevac

od nedavno. Neki su Boričevljani raskršili svoja zapuštena imanja.

Stradali Boričevljani u Drugom svjetskom ratu i u poraću ni danas, a radi se o četiri stotine, nemaju nikakvog spomenika pa čudi da država nije dala novac za to, a dala je za spomenik u Srbu inače. Jednom popu i hrvatskom junaku Marku Mesiću, a osloboditelju Like i genijalcu, bilo je jasno sve ono što današnjim odgovornim nesposobnjakovićima nije jasno i naselio je Liku dijeleći ljudima zemlju, to jest imanja. A zauzvrat ga ovi nesposobni i "zaslužni" za ličku demografsku pustoš današnju nisu ni spomenuli kad mu je bila tristota godišnjica smrti prije nekoliko godina. A da apsurd bude kompletan, gotovo cjelokupna morska obala Ličko-senjske županije s naseljima u granicama je Parka prirode Velebit, a što kod drugih Parkova prirode Biokovo i Učka nije slučaj, jer su granice njihove daleko od mora, te se Opatija i Lovran, a i Makarska i Baška Voda normalno razvijaju.

Ive DOŠEN, Rijeka

ne može biti kan

Samo je Michelangelo i svi ostali su tražili dušu

Pjesma slobode je
u ustima pijeska
svaka kost svira
na vjetrometini uzv
Tu sagradimo hr
neka svira započet
zvijezdama u našim

Naučimo pjevati pjes
koju su ispjevali za

KULTURA ŽIVOTNOGA PROSTORA Ljeto i Copp

Vrijeme je kada nam svegeneracijski Coppertone nosnice podsjeća na dobre stvari i osjeća je – ljeto, prijatelje, prve ljubavi, cvrčke... Kako koga. Istovremeno, umjesto medijske podrške u pripremi obilježavanja Dana državnosti, na državnoj televiziji gledamo obilježavanje praznika upitne vjerodostojnosti iz Brezovice (govornike neću ni spomenuti), što me podsjeti na prilog s Vučićevim provokatorom Vulinom prošle godine u Jadovnom, jer oba priloga ne doprinose povijesnoj istini. Kada bi o tome bilo omogućeno govoriti i npr. ministru Hasanbegoviću, Anti Nazoru ili Bruni Esih, vjerujem da se nakon toga niti jedna suborka Milke Planinc ili Ivana Fumića s petokrakom tamo više ne bi pojavila. Umjesto toga, naša državna televizija odlučila medijski prostor dodatno *unerediti* izjavama Pupovca i Josipovića. Pa kako ćemo se od takvih osoba izliječiti ako im dajemo pozornost? Tko je odgovoran? Dakle, za slučaj *svastike* u Splitu nema istrage niti medijske rasprave, a žele ocrniti cijelu zemlju. Šimunić je prijavljen u najboljoj STASI maniri čime mu karijera završava prije vremena, dok tvorac *ustaške zmije* i stručnjak za akumulatore Pupovac uživaju sve blagodatima demokratske Hrvatske, predaju na fakultetu usred Zagreba i - nikom ništa. Hej, pa što je to? Dokle ide ova igra? Gdje su ljudi od ugleda i stajališta koji će ovo zauvijek zaustaviti? Ah, da, zanio sam se, pa mi nemamo niti Vladu...

Jadna Hrvatska, gdje nestadoše ljudi?... Bilo ih je, posljednji put u Domovinskom ratu, nakon toga zamijenili ih *crveni, žuti i zeleni vragovi*. I tu je Stari bio u pravu, unatoč mnoštvu Juda koji ga okružuje, a potomci uglavnom osramotiše. Za ovo nisu krivi srpski političari, oni se sada pregrupiraju i prilagođavaju, a mi kao da to ne znamo i ne vidimo.

Ali, na našu sreću, ljeto nam je tu. Nacija će pohoditi svoje vikendice, izgrađene 80-ih mahom materijalom koji je na putu prema

nekoj uobli
stvon
niti z
gim l
UR-a
50 m
novu
u pit
mag
vlasn
osigu
toj ku
jer u
gradi
držav
počel
koju
branit
godni
gotov
neki s
će reć
su se
čuli ta
menu
ni pro
vreme
barem
su nal
gadan
Zato ć
Raz
pokuć
onim
ili plo
što, pr
proble
nije p
stvarn
naš C
jem s
unatoč
izvjesi